

פרשת פקודי

כי ענן ה' על המשכן יומם ואש תהיה לילה בו (מ, לח)

פסוק זה - אמר הגאון רבי יהודה צדקה, ראש ישיבת פורת יוסף - מלמד אותנו בדרך רמז על שתי הנהגות שיש לרב תלמיד חכם לנהוג: ענן ואש.

הענן מכסה את השמים ומסתיר אותם מעיני כל.

כך גם הרב צריך להיות עניו ולהסתיר את דרכיו מבני אדם.

לעומת זאת - המשיך רבי יהודה - האש גלויה לעין כל והיא מאירה את אפילת הלילה ומכלה ושורפת את הכל.

כך גם לעיתים חובה על הרב לנהוג בתקיפות ובחוזקה כאשר בוערת.

מתי יש לנהוג כך ומתי אחרת?

כאשר הציבור הולך בדרך התורה והמצוות על הרב לנהוג כ"ענן", בענווה יתירה ובהסתר, ואילו כאשר האנשים אינם הולכים בדרך התורה על הרב להוכיח אותם ולהילחם מלחמת חורמה בפורצי גדר ודרך.

דבר זה - סיים רבי יהודה - מרומז בפסוק: "כי ענן ה' על המשכן יומם ואש תהיה לילה בו", כאשר "ה' על המשכן" אזי יש לנהוג בדרך של "ענן", ואילו אם חלילה יש מצב ש"תהיה לילה בו", שכן הלילה מרמז על חושך ואפילה מן המצוות, אזי יש לנהוג בדרך של "אש"!

מקור: וקראת לשבת עונג